

РІД *MYRICARIA* DESV. (*TAMARICACEAE*) У ФЛОРИ УКРАЇНИ

Ключові слова: морфологічні ознаки, таксономія, екологія, поширення, *Myricaria*, флора України

Рід *Myricaria* Desv. представлений у світовій флорі 13 видами рослин, які поширені на просторах від Східної Азії до Європи. Він належить до тих давніх родів пустельної флори, походження та розвиток яких пов'язані з Центральною Азією. Тут знаходять найбільшу кількість представників роду, а центром походження та різноманіття його видів є район Цинхай-Тибетського нагір'я у Гімалаях [22]. Види роду *Myricaria* зростають від передгірських рівнин до високогір'я (окремі з них — до 4500—5000 м н.р.м.), у долинах гірських річок, на галечникових та піскових наносах, які нерідко заливаються, проте не засолені [1]. Вони досить часто домінують у рослинних угрупованнях і відіграють надзвичайно важливу роль у функціонуванні та розвитку екосистем — від екстремальних до стабільних [22]. Рослини світлолюбні, більшість із них — кальцієфіли.

Представники роду *Myricaria* є господарсько-цінними рослинами, зокрема, їх використовують у харчовій промисловості та здавна — у тибетській медицині. Крім того, вони мають декоративні властивості, тому рекомендовані для озеленення міст [8, 11]. Незважаючи на це, види роду *Myricaria* є маловивченими та потребують детальних досліджень щодо їхнього подальшого різнопланового використання.

Низка видів роду *Myricaria* виявляють поліморфізм ознак, тому їхній таксономічний статус є дискусійним. Як наслідок — це позначається на визначенні обсягу видів, а відповідно — і на трактуванні результатів флористичних досліджень. Наше опрацювання роду зумовлене необхідністю його критичного перегляду у зв'язку з підготовкою видань «Флора України» та «Екофлора України». Метою досліджень було уточнення видового складу роду *Myricaria* та встановлення локалітетів сучасного поширення його видів на території України. Ми проаналізували історію вивчення видів роду в країні, здійснили його

критико-систематичний аналіз у флорі України, дослідили гербарні колекції, уточнили основні діагностичні морфологічні ознаки вегетативних і генеративних органів рослин та виявили нові діагностичні ознаки видового рівня на підставі з'ясування мікроструктури поверхні насінин.

Матеріали та методи дослідження

Для вивчення сучасного поширення видів роду *Myricaria* в Україні критично переглянуто 6 гербарних колекцій (*KW*, *KWHA*, *KWHU*, *KWU*, *UU*, *YALT*), а також опрацьовано низку літературних джерел [2, 4—6, 12, 13 та ін.].

Насіння представників роду *Myricaria* відбирали у природних місцезростаннях видів на території України, а також у гербарній колекції Інституту ботаніки імені М.Г. Холодного НАН України (*KW*). Дослідження мікроструктури насінин здійснено на сканувальному електронному мікроскопі (SEM, JSM-6060 LA), відбір, фіксацію та напилювання золотом проведено за загальноприйнятою методикою.

Досліджені зразки (цитатація подається за оригінальним текстом етикеток): *Myricaria alopecuroides* Schrenk. Крым, Судакский р-н, у мыса Меганом, на галечниках, у оврага, вблизи моря. 27.VII.1956, М. Котов (*KW*) (перевизначений нами як *M. bracteata* Royle); *M. alopecuroides* Schrenk. Судакский р-н, окр. Карадагской биологической станции, по дороге в Отузы, у берегов р. Отузы, 12.VI.1948, М. Котов, Е. Карнаух (*KW*) (перевизначений нами як *M. squamosa* Desv.); *M. germanica* (L.) Desv. var. *alopecuroides* (Srenk) Max. Кримська область Української РСР, Кримський державний заповідник, долина р. Альма. 29.V.1955, А.І. Барбарич, Д.М. Доброчаєва, М.Г. Попов (*KW*) (перевизначений нами як *M. bracteata* Royle.); *M. alopecuroides*. Станіславська обл., Жаб'ївський р-н, окол. с. Буркут, долина р. Чорний Черемош. 15.VII.1954, А.І. Барбарич, С.В. Гончаров, М.Я. Кукало (*KW*) (перевизначений нами як *M. ger-*

manica (L.) Desv.); *M. germanica*. Закарпатская обл., Тячевский р-н, с. Широкий Луг, на гальке. 20.VII.1964, М. Котов, В. Чопик, В. Протопопова (КШ); *M. squamosa* Desv. Крим, окол. Карадазького заповідника. 25.VII. 2010, О.М. Царенко (КШ).

Результати дослідження та їх обговорення

Історія вивчення видів роду *Myricaria* у сучасному розумінні започаткована працею Ж. Турнефора [19], який у межах запропонованої системи рослин уперше для науки описав рід *Tamariscus* Tourn. і в його складі виділив вид «*Tamariscus latiore folio* Park. *Germanicus* Tourn.». Згодом К. Лінней [16, 17] у своїй системі змінив попередню назву роду на *Tamarix* L. і ввів до його складу два види — *T. gallica* L. і *T. germanica* L.

Першим монографом роду *Tamarix* був К.Л. Вільденов [24]. Він описав 7 нових видів, але його праця була відома небагатьом ботанікам. Саме тому, з часом, А.Н. Дево [14] описав декілька нових видів роду, вже опублікованих К.Л. Вільденовим. Проте головною заслугою А.Н. Дево у вивченні цієї групи рослин було виділення з роду *Tamarix* окремої групи видів у самостійний рід *Myricaria* Desv. на підставі відмінностей у будові їхнього андроцею та формі верхівки насінини. Однак тривалий час визнання цього роду залишалось дискусійним.

Дещо пізніше детальний аналіз представників родів *Myricaria* і *Tamarix* виконав К.Г. Еренберг [15]. Критичне опрацювання родів дало йому змогу встановити чіткіші межі між ними, взявши до уваги особливості будови квітки та насінини.

У ХХ ст. дослідження видів роду *Myricaria* спрямовувалися на з'ясування його видового складу в межах різних територій і географічного поширення. Так, С.Г. Горшкова у «Флорі СРСР» [6] навести 6 видів роду, три з яких вказувалися для сучасної території України — *M. alopecuroides*, *M. squamosa* *M. germanica*. Проте це узагальнення критично сприйняв Є.Г. Бобров [1], який опублікував новий огляд роду з історією розселення його представників, а згодом опрацював рід *Myricaria* для «Флори европейской части СССР» [2], де для цієї території (включаючи Крим) він указав лише *M. germanica*. Фактично у цей же час для «Флори Європи» Д.А. Вебб [23] також наводить лише вид *M. germanica* та, як його різновид, — *var. bracteosa* Franchet, синонімом якої, на думку монографа, є *M. alopecuroides* Schrenk.

У цей же період під впливом згаданих публікацій формувалось уявлення щодо поширення видів роду

Myricaria в межах сучасної України. Так, О.Д. Вісюліна у «Флорі УРСР» [4] встановила, що на території країни (на той час без урахування кримських видів) зростає лише *M. germanica*. Проте за результатами критико-таксономічного опрацювання роду у флорі Криму Н.М. Чернова [12] з'ясувала, що на цій території зростають два види — *M. squamosa* та *M. alopecuroides*. Імовірно, на підставі цих даних Н.П. Скрипник в «Определителе высших растений Украины» [10] уже наводить три види для флори країни — *M. squamosa*, *M. germanica*, *M. alopecuroides*. Основними ознаками, за якими дослідниця розмежувала види, були місце розташування суцвіть на гілках (бічні або верхівкові), наявність лусочок біля основи суцвіть, форма приквіток, розміри суцвіть і колір кори пагонів. Фактично цей погляд був прийнятий у номенклатурному списку судинних рослин України С.Л. Мосякіна та М.М. Федорончука [18], які також наводять для флори країни три види — *M. germanica*, *M. squamosa* та *M. bracteata* Royle.

Зазначимо, що в сучасних публікаціях [8, 21] *M. alopecuroides* розглядається як синонім *M. bracteata*, виду, описаного Дж. Ф. Ройлем (Royle) у 1839 р. За декілька років цей же вид повторно помилково описали під назвами *M. macrostachya* Kar. et Kir. і *M. alopecuroides*. На думку Д.І. Литвинова [7], видання з описами вказаних видів вийшли водночас (1841 р.) і їх можна розглядати як рівноправні синоніми. Однак В.П. Бочанцев [3] визнав пріоритетною назву *M. alopecuroides*, оскільки цей вид був

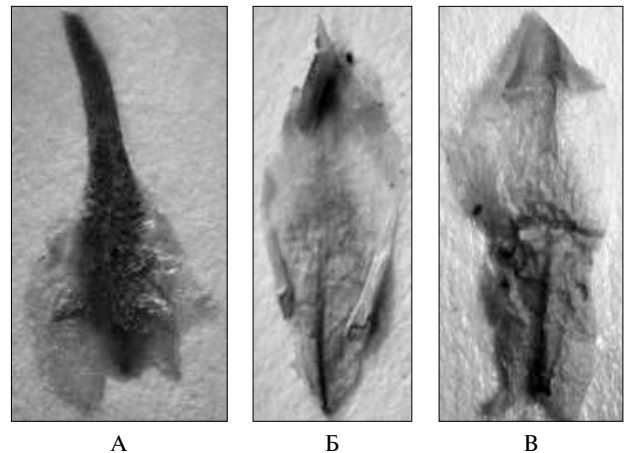

Рис. 1. Форма приквіток видів роду *Myricaria* природної флори України (А — *M. bracteata*, Б — *M. germanica*, В — *M. squamosa*)

Fig. 1. Shape of bracts of species of *Myricaria* in the natural flora of Ukraine (A — *M. bracteata*, B — *M. germanica*, C — *M. squamosa*)

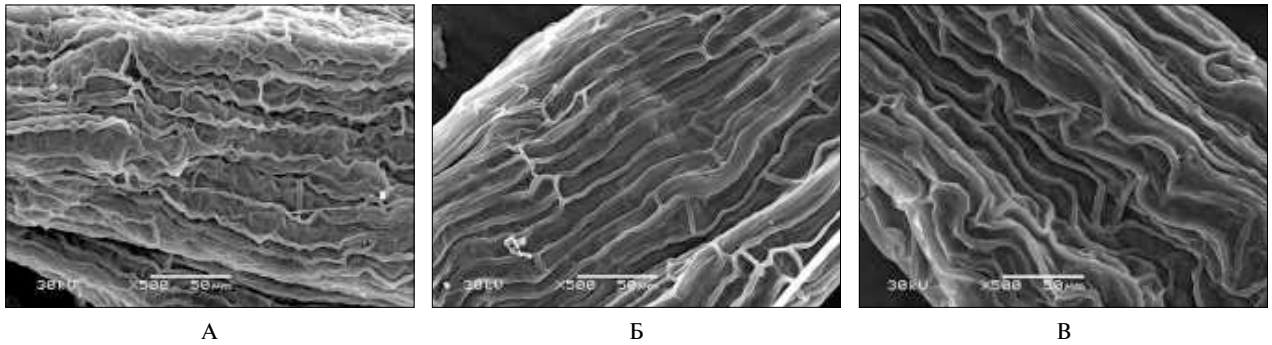

Рис. 2. Поверхня насінин видів роду *Myricaria* (А — *M. bracteata*, Б — *M. germanica*, В — *M. squamosa*)
 Fig. 2. Surface of seeds of species of *Myricaria* (А — *M. bracteata* Royle, Б — *M. germanica*, В — *M. squamosa*)

Рис. 3. Опушення остюка насінини *Myricaria squamosa*
 Fig. 3. Indumentum of seed arista of *Myricaria squamosa*

описаний на декілька тижнів раніше за *M. macros-tachya*, і в більшості зведень його вказували саме під назвою *M. alopecuroides*. Переглянувши зразки із Західних Гімалаїв, Є.Г. Бобров писав: «Эти названия, опубликованные в 1841 году, фактически относились к виду, описание которого было напечатано на два года раньше; последний был установлен по образцам из Западных Гималаев под названием *M. bracteata* Royle» [1, с. 925].

Підсумовуючи викладене, бачимо певну плутанину у визначенні видового складу роду *Myricaria* у флорі України, що пов'язано з морфологічною подібністю рослин цих видів і відсутністю єдиного погляду на діагностичну значущість їхніх ознак.

Проаналізувавши існуючі відомості (морфологічні ознаки видів, їхні ареали, літературні та гербарні джерела), ми вважаємо, що на території України зростають три види роду *Myricaria* — *M. germanica*, *M. squamosa*, *M. bracteata*, які добре різняться між со-

бою за наявністю лусочок біля основи суцвіть, формою приквіток (рис. 1), розмірами вегетативних і генеративних органів. Зокрема, *M. squamosa* має лусочки біля основи суцвіття і тупі верхівки приквіток. Приквітки широкояйцеподібні або широкоовальні, з широкими плівчастими розірвано-зубчастими краями, у верхній частині з витягнутими відігнутими вістрями, характерні для *M. bracteata*, а в *M. germanica* приквітки довгасті, ланцетно-овальні на верхівці гострі, з вузькими плівчастими краями.

За морфологічними особливостями насінини досліджених видів досить подібні. Однак у результаті вивчення мікроструктури поверхні насінин цих видів ми з'ясували деякі відмінності, за якими вони різняться між собою. Так, клітини епідерми насінини *M. bracteata* видовжені, розміром 100—120 мкм × 10—15 мкм. Антиклінальні стінки клітин епідерми дещо припідняті. Периклінальні стінки плоскі, мають зморшкувату текстуру. Проксимальні антиклінальні стінки дрібнохвилясті, нерівномірно потовщені, дистальні — прямі, без помітних потовщень. Клітини епідерми насінин *M. germanica* також видовжені, розміром 100—120 мкм × 10—15 мкм. Однак її антиклінальні стінки, як дистальні, так і проксимальні, майже прямі, рівномірно потовщені та дещо вивищуються над периклінальними стінками клітин. Периклінальні стінки ввігнуті, мають горбкувату текстуру. *M. squamosa* за ультраструктурою поверхні насінин подібна до двох попередніх видів. Відмінність лише у формі антиклінальних стінок: у цього виду вони звивисті (рис. 2).

Встановлено, що в усіх досліджених видів більше половини верхньої частини остюка насінини опушена. Проте відмінностей у розмірах та будові волосків не виявлено. Трихоми складної будови: стрічкоподібні, жолобоподібно зігнуті біля самої

Рис. 4. Поширення видів роду *Myricaria* в Україні (■ — *M. bracteata*, ● — *M. germanica*, ○ — *M. squamosa*)
 Fig. 4. Distribution of species of *Myricaria* in Ukraine (■ — *M. bracteata*, ● — *M. germanica*, ○ — *M. squamosa*)

основи (на відрізку 100—150 мкм), на подальшому, приблизно такому ж відрізку, вони трубчасті, з 16—18 гофроподібними вип'ячуваннями та рівномірними потовщеннями стінок (це уможливило волоскам легко згинатися в усі боки та поширюватися вітром), і подалі, аж до верхівки, — стрічкоподібні, жолобоподібно зігнуті (рис. 3).

На підставі отриманих результатів ми склали уточнену морфологічну характеристику видів роду *Myricaria* природної флори України, ключі до їх визначення, узагальнили відомості щодо поширення. Наші дані не суперечать результатам сучасних молекулярно-філогенетичних досліджень роду, якими підтверджено видову самостійність *M. squamosa*, *M. bracteata* і *M. germanica*, а також правомірність переведення *M. alopecuroides* у синонім до *M. bracteata* [21].

Оскільки морфологічні відмінності між видами порівняно незначні і немає підстав вважати їхню дивергенцію дуже давньою [1], ми не дотримуємося розподілу видів за секціями.

Myricaria Desv., 1825. Ann. Sci. Nat. 4: 345. — *Myrice* Saint-Lager, 1881, Ann. Soc. Bot. Lyon.: 159. — **Мирікарія**.

Етимологія: від грец. — «myrice» — назва, яку Теофраст і Діоскорид надали тамариксу (*Tamarix africana* Poir.).

Тип: *M. germanica* (L.) Desv. (= *Tamarix germanica* L.).

Ключ для визначення видів роду *Myricaria*

1. Суцвіття бічні, біля основи з численними лусочками, приквітки на верхівці тупі **3. *M. squamosa*** — Суцвіття верхівкові, інколи бічні, лусочки біля основи відсутні, приквітки на верхівці гострі або з витягнутими відігнутими вістрями 2
2. Приквітки довгасті, ланцетно-овальні, з вузькими плівчастими краями, на верхівці гострі **2. *M. germanica*** — Приквітки широкояйцеподібні або широкоовальні, з широкими плівчастими розірвано-зубчастими краями, у верхній частині з витягнутими відігнутими вістрями **1. *M. bracteata***

Конспект роду *Myricaria* у флорі України

1. *Myricaria bracteata* Royle 1839, Illustr. Bot. Himal.: 214. — *M. alopecuroides* Schrenk 1841, in Fisch. et Mey. Enum. Pl. 1: 65. — *M. germanica* var. *bracteata* Franch. 1883, Bot. Jahresber. 2: 967. — **Мирікарія приквітникова**.

Описаний із Західних Гімалаїв. За протологом: «In the vicinity of Cashmere». Тип у Лондоні (К).

Поширення в Україні: у передгірних районах Криму та на його Південному узбережжі (рис. 4).

Загальне поширення: Північна та Східна Європа, Кавказ, Азія (Північна, Середня, Східна, Центральна, Західна).

Характеристика місцезростань: по берегах та долинах річок, пересихаючих русел гірських річок, струмків, озер, на піщаних та кам'янистих ґрунтах, на схилах гір.

2. *Myricaria germanica* (L.) Desv. 1825. Ann. Sci. Nat. (Paris) 4: 349; Вісюліна, 1955, Фл. УРСР, 7: 326; D. A. Webb, 1968, Fl. Europ. 2: 294; Бобров, 1979, Фл. европ. части СССР, 4: 154. — *Tamarix germanica* L. 1753, Sp. Pl. 271. — **Мирікарія німецька**

Описаний із Німеччини. За протологом: «in Germania locis inundatis». Тип у Лондоні (К).

Поширення в Україні: в Українських Карпатах (Чернівецька, Закарпатська, Івано-Франківська області) та в південній частині Подільської височини (Тернопільська і Хмельницька області) (рис. 4).

Примітка: у «Визначнику рослин Українських Карпат» [5] цей вид вказується лише для передгірних і рівнинних районів Карпат. Проте І.І. Чорней та ін. [13] наводять місцезнаходження, виявлені в долині р. Яловичора на висоті 950 м н.р.м. (Путивльський р-н) і в долині р. Серет біля смт Берегомет (Вижницький р-н Чернівецької обл.), де вид утворює густі зарості. Нині він охороняється на регіональному рівні в Закарпатті і Тернопільській обл. [9].

Загальне поширення: Європа (Середня та Східна, Скандинавія, Середземномор'я), Західна Азія (Кавказ, Мала Азія та Іран).

Характеристика місцезростань: по берегах та долинах річок, у горах Європи до 2500 м н.р.м., у Північній Скандинавії до 600 м н.р.м.

3. *Myricaria squamosa* Desv., 1825, Ann. Sci. Nat. (Paris) 4: 350; D.A. Webb, 1968, Fl. Europ. 2: 294. — *M. germanica* var. *squamosa* (Desv.) Maxim., 1889, Fl. Tangut., 1: 96. — **Мирікарія лускова.**

Описаний із Середньої Азії. За протологом: «in Oriente». Тип у Парижі (Р).

Поширення в Україні: у передгірних районах Криму та на його Південному узбережжі (переважно у східній частині) (рис. 4).

Загальне поширення: Східна Європа, Кавказ, Середня Азія.

Характеристика місцезростань: по берегах та долинах річок, озер, на піщаних і кам'янистих ґрунтах, по горах.

Висновки

Таким чином, за результатами ревізії підтверджено, що рід *Myricaria* у природній флорі України представлений трьома видами: *M. germanica*, *M. squamosa* і *M. bracteata*. Крім того, ми виявили й описали відмінності у мікроструктурі поверхні насінин цих видів, що може слугувати додатковими діагностичними ознаками для визначення рослин. Також встановлено сучасне поширення видів роду *Myricaria* в межах країни та складено відповідну картосхему.

Вважаємо за прийнятний обов'язок висловити подяку канд. біол. наук М.В. ШEVERІ (Інститут ботаніки імені М.Г. Холодного НАН України) та канд. біол. наук О.А. ФУТОРНІЙ (Ботанічний сад імені акад. О.В. Фоміна Київського національного університету імені Тараса Шевченка) за цінні поради та консультації під час підготовки статті, а також канд. біол. наук О.О. БЕЗСМЕРТНІЙ (Ботанічний сад імені акад. О.В. Фоміна Київського національного університету імені Тараса Шевченка) за допомогу у фотографуванні приквіток.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бобров Е.Г. Обзор рода *Myricaria* и его история // Ботан. журн. — 1967. — 52, № 7. — С. 924—936.
2. Бобров Е.Г. Сем. *Tamaricaceae* Lindl. — Гребеншиковые // Флора европ. части СССР. — Л.: Наука, 1979. — Т. 4. — С. 150—155.
3. Бочанцев В.П. О приоритете некоторых растений, описанных Карелиным и Кирилловым // Нов. систем. высш. раст. — Л.: Наука, 1976. — Т. 13. — С. 248—250.
4. Вісюліна О.Д. Родина Тамарикові — *Tamaricaceae* Lindl. // Флора УРСР. — К.: Вид-во АН УРСР, 1955. — Т. 7. — С. 322—326.
5. *Визначник рослин Українських Карпат* / В.І. Чопик (ред.) та ін. — К.: Наук. думка, 1977. — 436 с.
6. Горшкова С.Г. Сем. Гребеншиковые — Сем. *Tamaricaceae* Lindl. / Флора СССР. — М.; Л.: Изд-во АН СССР, 1949. — Т. 15. — С. 276—327.
7. Литвинов Д.И. Schedae ad Herbarium florum Rossicae. — Petropoli, 1908. — 6. — С. 124—125.
8. Лях Е.М. История изучения рода *Myricaria* Desv. в Сибири // Вестн. Томск. гос. ун-та. Биология. — 2010. — 341. — С. 204—208.
9. *Офіційні переліки регіонально рідкісних рослин адміністративних територій України (довідкове видання)* / Укладачі: Т.Л. Андрієнко, М.М. Перегрим. — К.: Альтерпрес, 2012. — 148 с.
10. Скрипник Н.П. *Tamaricaceae* Lindl. // Определитель высших растений Украины / Д.Н. Доброчаева, М.И. Котов,

- Ю.Д. Прокудин и др. — Киев: Наук. думка, 1987. — С. 130.
11. Скворцова А.В. Использование в декоративном садоводстве видов мирикарии // Тр. Центр. Сиб. ботан. сада. — 1960. — 3. — С. 99—105.
 12. Чернова Н.М. Род *Myricaria* Desv. — Мирикария // Определитель высших растений Крыма / Под общ. ред. Н.И. Рубцова. — Л.: Наука, 1972. — С. 319.
 13. Чорней І.І., Буджак В.В., Загальський М.М., Гаврилюк В.О., Турлай О.І., Токарюк А.І. Флористичні знахідки в Буковинських Карпатах і Прикарпатті // Наук. вісн. Чернів. ун-ту: зб. наук. праць. — Чернівці: ЧДУ, 1999. — Вип. 39. Біологія. — С. 3—14.
 14. Desvaux A.N. Sur la nouvelle famille de plantes fondée sur le genre *Tamarix* // Ann. Sci. Nat., Bot. — 1825. — 1(4). — P. 344—350.
 15. Ehrenberg C.G. Über die Manna-Tamariske nebst allgemeinen Bemerkungen über die Tamariscineen // Linnaea. — 1827. — 2. — S. 241—344.
 16. Linnaeus C. Nova plantarum genera. — Upsaliae: L.J. Chénon, 1751. — 48 p.
 17. Linnaeus C. Spesies plantarum. — Holmiae: Laurentii Salvii, 1753. — I. — 560 p.
 18. Mosyakin S., Fedoronchuk M. Vascular plants of Ukraine. A nomenclatural checklist. — Kiev, 1999. — 346 p.
 19. Royle J.F. Illustration of the Botany of the Himalayn. — London, 1939. — P. 214.
 20. Tournefort J.P. Institutiones rei Herbariae. — Paris, 1719. — 661 p.
 21. Wang Y., Liu Y., Liu S., Huang H. Molecular phylogeny of *Myricaria* (*Tamaricaceae*): implications for taxonomy and conservation in China // Bot. Studies. — 2009. — 50. — P. 343—352.
 22. Wang Y., Wu J.Q., Tao Y., Li Z.Z., Huang H. Natural distribution and *ex situ* conservation of endemic species *Myricaria laxiflora* in water-level-fluctuation zone within Three Gorges Reservoir Area of Changjiang River // J. Wuhan Bot. Res. — 2003. — 21. — P. 415—422.
 23. Webb D.A. *Myricaria* // Flora Europaea. — Cambridge: Cambridge Univ. Press, 1968. — 2. — P. 294.
 24. Willdenow K.L. Beschreibung der Gattung *Tamarix* // Abhandlungen der phisikalischen Klasse der Königlich Preussischen Academie der Wissenschaften aus Jahren 1812—1813. — Berlin, 1816. — S. 76—86.

Рекомендує до друку
С.Л. Мосякін

Надійшла 03.12.2012 р.

О.Н. Царенко¹, Н.Н. Перегрим^{1,2}

¹ Інститут ботаніки імені Н.Г. Холодного НАН України, г. Київ

² Научно-исследовательская лаборатория «Ботанический сад» Учебно-научного центра «Институт биологии» Киевского национального университета имени Тараса Шевченко

РОД *MYRICARIA* DESV. (*TAMARICACEAE*) ВО ФЛОРЕ УКРАЇНИ

Проведена критико-таксономическая обработка рода *Myricaria* Desv. во флоре Украины. Проанализирована диагностическая ценность морфологических признаков вегетативных и генеративных органов растений трех видов рода (*M. germanica* (L.) Desv., *M. squamosa* Desv. і *M. bracteata* Royle) изучаемой флоры. Выявлены новые диагностические признаки микроструктуры поверхности семян видового уровня. Приведены данные о географии и экологии видов.

К л ю ч е в ы е с л о в а: морфологические признаки, таксономия, экология, распространение, *Myricaria*, флора Украины.

О.М. Tsarenko¹, М.М. Peregrym^{1,2}

¹ M.G. Kholodny Institute of Botany, National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv

² Research Laboratory «Botanical Garden», Educational-scientific Centre «Institute of Biology» at Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

THE GENUS *MYRICARIA* DESV. (*TAMARICACEAE*) IN THE FLORA OF UKRAINE

A taxonomic revision of the genus *Myricaria* Desv. (*Tamaricaceae*) in the flora of Ukraine is presented. Diagnostic values of the morphological characters of three species (*M. germanica* (L.) Desv., *M. squamosa* Desv. і *M. bracteata* Royle) are analyzed. New additional diagnostic features of surface microstructure of seeds at the species level have been revealed. Data on distribution and ecology are presented.

К e y w o r d s: morphological character, taxonomy, ecology, distribution, *Myricaria*, flora, Ukraine.